

Мариян споделя за любовта си към спорта. От малък е изцяло отдаден на акробатиката и се занимава професионално повече от едно десетилетие. Баналността в това да бъдеш постоянен и безкрайните тренировки са цената, която спортистите трябва да платят, за да бъдат там, където са. Отстрани тази непрекъсната повтораемост изглежда малко тягостна – успехите са твърде далече, заслужава ли си? Мариян отговаря на този въпрос още в своето детство. Невероятно красивите полети, които изпълнява на батута, са му коствали 16 години. Ала това е причината сега да е на изключително високо ниво и понеже е скромен, нека го похваля аз – страхотен е!

Мариян Михалев е роден в Стара Загора. Като дете майка му го записва в залата по акробатика, за което той е изключително благодарен. Оттогава започва да тренира скокове на батут. Така продължава до ден днешен, когато е вече на 22 години. Още от 7 годишна възраст започва да ходи по лагери и състезания. Развива се професионално, което продължава и до днес – вече 16 години в залата. Винаги тренира с желание и е отдаден на това, което прави. Извън спорта Мариян е позитивно и вечно усмихнато момче. Разговорите с него винаги са приятни, а смехът е сигурен.

„Моите ученически години бяха доста скучни. Преместих се в спортно училище, за да мога да си позволя да отсъствам, тъй като се готвих за състезания. Обаче не съжалявам, защото така имах време да се развия в спорта, а и не загубих чак толкова от училище... Моите познати бяха от квартала. Бяхме около десетина човека и се събирахме след тренировка, говорихме си, правихме си веселба. Играли сме, карали сме колела, в гората сме ходили, скачали сме... ”

Помня първото си състезание, но също са ми го и разказвали, защото съм бил много малък... В Габрово беше, ако не се лъжа, държавно първенство. (сmee се) Това е щур момент от детството ми... Направих комбинацията си, но накрая не успях да скоча последния елемент и стъпих на синята постелка, на която взимат много точки. След това, не знам какво ме е било прихванало, но съм започнал да куцам. Ама много сериозно, все едно съм със счупен крак. А нищо ми е нямало. И просто съм обикалял по батута и не съм искал да сляза. И треньорите са ме гонили, и съдиите, и хората отстрани са ме гонили, за да може другото дете да скача. А през това време аз още съм се въртял по батута и съм се смял...”

В момента Мариян учи за треньор по скокове на батут в НСА.

„Не съм се замислял толкова какво да следвам след училище. Това беше най-удачният вариант, понеже трябва да го съчетавам с тренировките. Сега в НСА не ми се изисква да съм извън Стара Загора за дълго време и имам възможност да се готвя за състезанията. Така че по-скоро заради удобството, а не толкова дали това ще е моята професия в бъдеще...

Имаме лагери, които се водят хем подготвителни, хем и за определяне на състава на националния отбор. Ходим на тези лагери, за да си скочим комбинациите, които сме подготвили в нашите си градове и да видим дали ще ни изберат в националния отбор. Аз лично винаги съм бил в националния отбор... Другият вид лагери, които също правим, са зимни. Те са изцяло подготвителни. Отиваме на някоя зимна база и правим десетина дена тренировки от различно естество. Там разпускаме малко, понеже цяла година подготовка за състезания и стрес като се насъберат е кофти..."

Мариян е една идея по-предпазлив в живота извън залата. Необходимо е да се пази. Има и моменти, в които се хвърля с главата напред и рискува без да обмисля ситуацията. Но не смята, че винаги трябва да се раздава на 100%, както го прави на тренировки. Част от лишенията са именно в това. Неговите познати практикуват екстремни спортове, ала той не може да си позволи контузии. Доста по-обран е в действията си, дори когато е в почивка или се забавлява. Това е цената, която е приел да плати, за да бъде там, където е.

Успехите не могат да се подредят по важност. Но едно от най-важните състезания за Мариян е Световното от 2013г. в София. Там той става трети и вече разбира, че ще се занимава на много високо ниво. Знае, че иска да постигне повече. Това е неговата година и именно в нея се появява голямата му мечта – да стигне до олимпиада.

„Често си мисля какво ми доставя акробатиката... Как да кажа, научил съм се на дисциплина, на търпение. Просто спортът винаги изгражда една личност. Благодарение на него съм човекът, който съм днес!... Единствено се променя това, че пораствам. Осъзнавам, че не е само спортът около мен, има и много други неща. Обаче той винаги ще си остане на първо място, докато мога да се занимавам с него...

Винаги съм се радвал, че представям България! Винаги съм се радвал, че нося българския флаг по време на състезания! Никога не съм бил разочарован, че не съм роден в друга държава или че така са се случили обстоятелствата. Винаги съм се радвал за това нещо!... Ние не сме голяма държава, нямаме условията, които са във водещи държави – нямаме толкова високи зали. Но не мога да кажа, че са и толкова лоши. Възможно е да се практикува на много високо ниво, единствено трябва да се адаптираш към това, които имаш."

Мариян е пътувал много, десетки пъти. Спортът му го изисква. Първите години е бил по-притеснителен относно представянето си. Адреналинът го е обземал. Чудел се е дали ще успее да оправдае очакванията на тези, които го гледат и които са с него. С годините и опита, Мариян започва да се наслаждава и на самите пътувания. Напрежението е значително по-малко и успява да се наслади на цялото приключение. Отива на състезанията, за да покаже цялата подготовка и целия труд, който е хвърлил през годината, но не се обвързва единствено с резултата.

„Мога да дам съвет към всички, независимо дали се занимават с този вид спорт или с някакъв друг. Нека да не спират да преследват мечтите си! Независимо колко трудни или недостижими могат да бъдат, винаги има начин да се достигнат. Трябва труд, старание и винаги с гордо вдигната глава!... Това може да се приложи и в живота. Не е казано, че важи само за залата. Ако си поставиш мечта, дори да е за работа или за нещо друго, независимо какво, щом имаш желанието да го преследваш, винаги може да го постигнеш, не е невъзможно. И това е!..."